

R. Löötel

Missa as.

NOORTE ELU

N° 2

Lehekum 1937

I aastanäik.

Tervitus kaduvalle kevadele.

Oh, kui ruttu läksid mult rahutav, sädelev
kevad; vaevalt sind sind pägin- ja sa tooma-
sid female-kärsitult tantsides, naardes, raudes
mu südame kalmistult viimase reeva õie.

Paisates laiali lehed, et suitsand hajus
nad ilmavuumi. Karjudes ise: kõik on ju
kaduv! -

Kui julm olid sa.

Kui ruttu kadusid sa + kevad! ...
ja suvi... Ka sinagi libised väksest
mu silmist....

dj-st.

Sures!

Päikeseküllane kevad on kätte jõudnud. Elu on ärrganud, on sirama löönud. Tuhanded noorte silmad siruvad kiilates, ja nende väikesed südamed ei jõua oma rõõmu kuidagi avaldada. Peale pica, külma talve on nüüd rõõmus, kevad on jõudnud. Kevad on küll üürise aeg, kuid temast jäävad parimad mälestused.

Lahkume platselt koolist, kus suures, ke jäädavalt. Lõpetajate esiliival nüüd suur jalamaailm, kus rihamas elu. Tugeva tammega peab ta seisma keset kirevat elu, kus halbo ja head on leida. Jah, tõesti näeb see imelikuna, üks päev- ja sa oled veel õpilane, - keid järgmised päeval seisat keset tundmata maailma, kus nüpaljer kesitajaid. Kuid võistlus on võidetav kindla melega ja naudse tahtega.

Oleme kõik, nii vanad ja noored sure oo-

tel ja ühendame endid suvisel töö ja toimingule.

Loodusele pühendab suvet iga tubli noorkotkas. Igaühe suurimaks püüdeks on tundma õppida loodust ja ta salapäraseid võimu. See tahab iga noorkotkas esiteks olla tubli looduselaps.

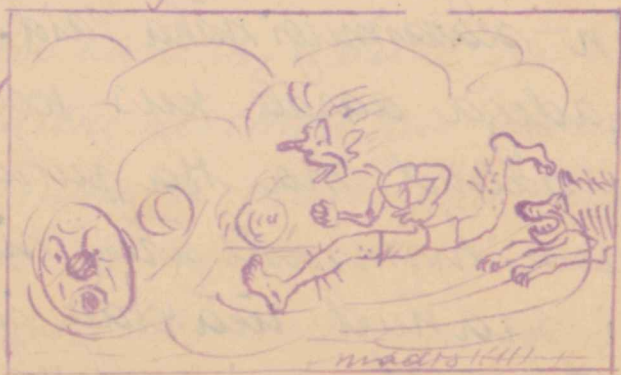
Paremini kõigut looduse tundma õppimiseks on noorkotkaste laager. See saab vist olema terve suve oodatavim silmapile, kui laagrikott seljas, sammud kukugi jõe või järve ääres, et mõned päevad seal ühiselt elada ja uuendada mõtteid, mis koolist lahkumiseega ununenud, suve rõõmu tundes. Laager on koht, kus noorkotkas peab hoolitsema iseenda eest. Ja need tööd ja toimingud, mis ühisel jõul viia läbi, on elus parimad õppetunnid. Laagrist lahkumise rõõmsalt, naeratavatel huultel, armastuse tööle, mis toob meie kodemaale suulust ja jõudu.

M. A. Salu

Seanarja.

Maal en ikka niisugune normaal mood et vii-
kuid aastased postipõnaraud ütrasse searhaja.
Eks mis mõnu ja juhtu see näib ka lu-
gu, et ühel kenda kevadisel mõttel mõned inimest
kordla seanarja aeti.

Ma põnaraud veel parajasti ja nägin unes
nõndas meid vanad emised olid liivad ja lundas
üle meie kodukoha, poldudes sejuures karaskerd
alla. Ma kannan veel koke-tulise ajuga püüd-
mis, et tule teemas appi, kes niisugust arja un-
ne näind et arja lendab ja kõmmutab karas-
kõrge, päälegi veel meid emis. arja kas sa kee-
ram, karaskerd muudkui postipõnaraud meigu
kole vaadata. Lintaron kait naga kullu meilne
aga ühtegi ei saanud
kätte, ainult meid kawat
kardid õnnikus üks me
nnaat em näpara
kus mul kargas vii-

mans hing täis et mis kurami kard sa on et
 karaskerd kätti oaa. Hakkarru siis nerol
 sääal noomima ja ähvardama. Aga nad ei
 hoolind mitte ähvardustest kedagi vaid ainult
 sraga tegi naerukile näo ette ja loopis edasi
 nagu kolekohe. Ma ei tea kui kaua see loopimise
 nõnda oleks võind nasti kui äkki kukkus mulle
 suus auguga karasku, kolkesti" pähe nii et ma
 pidin närvivapustuse saama, "klunn mis sa
 sind ei plet, maast-lahki ja seakarja" Tegu
 silmad lahki ja nägin et mu oma isa sei-
 sis voodiääres ja müksas mulle ruskaga
 värde vahale, "mis sunnik kõmmutas karaski-
 tega", vastarru uniselt. Seepeale hakkas saamu-
 re häalega naerma, et klunn ära jona, pole
 siin searimugi näha vaid maast lahki ja kao
 sradega aasale kus kolmkümmend. Alguses
 ei saand ma isa jutust aru seipäras koh-
 kassin hirmsasti ära nii et proltetst tundid
 ei saanud rääkida ja olin kange kui
 otikas. Ja kui proltetst tundid oli chmatuse.

algusest mööda läinud hak-
kas mulla jälle noistus tagasi
tulema ja sam aju et mind
tahetakse seakarja ajada

... nokkumõnu hirmoast ära...

Järgneb.

Tervitun noorukitele algkooli
lõpetajaile.

Teie noorid kes astute esimesed sammud
eluroojale, käige õiget rada, püüdke parimuse
poole, olge abivalmis elus vätidele ja nõtradi-
le, kustutage janu nendel kes januuvad dutoe
järele. Olge kindlad oma mõttes, oma teos, är-
ge laske ennast viia pahale teele ning ärge
ahvatlege ka teisi. Jääge truus surmani
oma kodumaale, pühendage oma töö isa-
maa parima tuleviku kasuks, astuge kõik
ühiselt tervikuna, hüüdke kõvemini kui kahu-
riti mina; „Eesti on vaba ja vabaks jääb ikka,
Eestile iga me vaja me pikka.
Soojemari tervitun Teie Ern.

Mõistatusnurg

Äi, äi, kõva pähele. nr. 2.

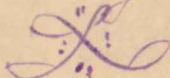
Kaks päeva mõtlein ja mõtlesin: mis ime-
asi see võiks olla:

"Neli jalga on, pea on, saba on, taqumise
otsaga näeb niisama hästi, kui loimesega, on hobuse
moodi ja rohtu ei söö, ning hüppab niisama -
kõrgelt kui Eiffeli torn.

Kolmandal päeval kohtasin sõber Peedut ja
palusin, et ta ütleks, mis see õieti on.

Peedu meigas ja vastas: "See on lihtsalt... huu,
huu, näh ärugi läks mul vaesil inimesel meelest,
vast oleksid sina noorkotkad, Noorte Elu" lugija
nii tebli poiss ja ütles õieti" mis see siis oleks."

Lõhepüüad saaga "Noorte Elu" tellimiste
vastuvõtjale Eudel Lagule.

Elmid mõistatuse lahendamise kõrg-
ja olid teblig poissid, euti üks varemajast jn.
O. Kaarik.

Noored kotkad! Kellel
on "Noorte Elu" tellitud, toi-
metus palub raha ära teha!

Noored kotkad! Kellel veel
"Noorte Elu" tellimata,
telligu veel täna!

"Noorte Elu" ilmub ükskord kuus. Toimetus ja
taotlus Puholas.

Tellimisehind: 1. aastaks 60. snt.
1/2 - " - 30. - "
1/4 - " - 15. - "

Tellimise võtab vastu E. Lagu. Vastot. toimet. K. Pärn Tege. toim. M. Lohmus.